

Rugilė Paliukėnaitė

Pasvalio Petro Vileišio gimnazijos 4a (12) klasės mokinė

Henrikas Nagys

Credo

Žodį tik ištark, ir būsim išganyti.
Prisiliesk žaizdų – mirties nebus.
Beriam saują gintaro. Karstai atidaryti.
Vartai atverti visi ir veda į kapus.

Tavo žemė. Ir dangus. Ir visata.
Ir duobė juoduoja atkasta.

Nieko nebeduok. Nei vandenio. Nei vyno.
Saulę užgesink – tebus tamsu.
Mes Tau kryžių sukalėm ir triskart užsigynėm.
Akmenim užritome angas olų visų.

Visa Tavo. Tu davei ir Tu atimt gali.
Ir juoduoja Tavo žemė kaip duobė gili.

INTERPRETACIJA – MANO EILĖRAŠTIS

PASKUTINĖ KELIONĖ

Laukiau aš nekantriai mirksnio subtilaus,
Vėjo šalto gūsio ar guvaus lietaus.
Ženklo dabarties, iliuzija pagrįsto,
Kad pasaulyje likai ir aš neklystu.

Netikėjau likimo vaidyba dirbtina,
Priešaky nyko tamsių siluetų lavina.
Tad mintyse kviečiau geležinį žodį tavo,
Sumaniai parodyt, ką abudu suplanavom.

Atsidūriau juodos duobės pašonėj,
Sūrios ašaros pasidavė dvejonėj.
Ir surėdžiau portretą nesustabdomo žmogaus,
Kuris nebematys jau vidurnakčio dangaus.

Odisėjau, ar mūsų ši kelionė paskutinė?
Tolyje mačiau, mojuoja tau gimtinė.
Galiu palinkėt tiktai audringo kelio,
Širdį, nesinori pripažint, siaubingai gelia.

Atiduodu tau visatą, kurią savy užauginau,
Ir amžinybėje gailėsiuos nedavus tau daugiau.
Dovanas pasilaikyk, joms vietos nebeliko,
Mano rankos kruvinos it besielio išdaviko.

Nieko neprašau iš jėgų niekingos ateities,
Abejoju, ar ištersiu aš kančias nakties.
Kirba nerimo širdy viltinga abejonė,
Odisėjau, gal visgi nepaskutinė tai kelionė?